

Р Е Ш Е Н И Е №276

гр.Перник, 21 ноември, 2011 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник , касационен състав , в публично заседание на двадесет и шести октомври две хиляди и единадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Емилия Иванова

Слава Георгиева

при секретаря Т.М. ***и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник – прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Станчев, к.н.а.х.д.№ 273/2011 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава Дванадесета от Административно процесуалния кодекс във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания, във връзка с чл. 416, ал. 6 от Кодекса на труда.

Образувано е по касационна жалба предявена от Е.М.Й.***, като управител на “Ем-Комерс” ЕООД, гр. Перник, ул. “Юрий Гагарин”, бл. 31, вх. Д, чрез процесуалния представител адв. Р.К.***. против Решение № 562 от 11.VII.2011 год. на Пернишки районен съд, постановено по н. а. х. дело № 700 по описа на същият съд за 2011 год. с което е изменено Наказателно постановление № 23-2302306/4.П.2011 год., издадено от Директора на Дирекция "Инспекция по труда", гр. Перник, с което на “Ем-Комерс” ЕООД, гр. Перник е било наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 3000,00 лв., на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда, за нарушение по чл. 62, ал. 1 от КТ, и е определен размер на имуществената санкция – 1500 лева. Поддържаните касационни основания се субсумират в твърдението, че обжалваното съдебно решение е неправилно и незаконосъобразно. Поддържа се в тази насока, че първоинстанционния съд е преценил неточно и необективно събраните в хода на производството доказателства, като последицата от това е била, че неправилно е прието за установено, че процесното административно нарушение е фактически извършено при осъществяване на дейността на търговското дружество, както и че нарушението е било допуснато поради извънредни обстоятелства, които според касатора са настъпили непредвидимо.

Ответникът по касационната жалба - Директора на Дирекция "Инспекция по труда", гр. Перник, не взема становище.

Участвалият по делото прокурор, представител на Окръжна прокуратура гр. Перник, дава заключение, че е жалбата е неоснователна.

Съдът, като обсъди доводите на страните във връзка с доказателствата по делото прие следното.

Касационната жалба е подадена в предвидения за това преклузивен процесуален срок и при наличието на правен интерес. При това положение същата се явява допустима.

Предмет на производството пред въззивния съд е било обжалване на Наказателно постановление № 23-2302306/4.П.2011 год., год., издадено от Директора на Дирекция "Инспекция по труда", гр. Перник, с което на търговското дружество е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 3000,00 лв., на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал. 3 от КТ, за нарушение по чл. 62, ал. 1 от КТ. То е било издадено на основание Акт за установяване на административно нарушение № 23-2302306 от 3.ХІІ.2010 год., съставен от главен инспектор в Дирекция "Инспекция по труда", гр. Перник. Обективираният в акта констатации се свеждат до следното: При извършена проверка на 01.ХІІ.2010 г. в заведение за обществено хранене, стопанисвано от "Ем-Комерс" ЕООД се установило, че работещият като готвач в заведението няма сключен в писмена форма трудов договор.

Това нарушение, както е констатирал районен съд е безспорно установено. Не са противопоставени никакви насрещни доказателства, опровергаващи факта на допуснатото/извършено нарушение.

Пред настоящата съдебна инстанция също не се представят писмени доказателства, даващи основание да се приеме, че жалбата е основателна и по реда на касационната проверка да се постанови резултат в полза на касатора.

В разпоредбата на чл. 62, ал. 1 от КТ се вналага императивното задължение на работодател да сключи договор уреждащ трудовото правоотношение в писмена форма.

Въведеното с визираната правна норма задължение се изпълнява чрез сключване на трудов договор в писмена форма по чл. 62, ал. 1 от КТ. Неизпълнението на последното от своя страна осъществява фактическия състав на нарушението по чл. 414, ал. 3 от КТ. При граматическо и логическо тълкуване на разпоредбите на чл. 61, ал. 1 и чл. 62, ал. 1 от КТ от една страна, както и при систематическо тълкуване на разпоредбите на чл. 414, ал. 1 и чл. 414, ал. 3 от КТ, се формират изводи за това, че в случаите на неключване на трудов договор при съществуващо трудово правоотношение и полагане на труд по него, е налице неизпълнение на задължението по чл. 62, ал. 1 от КТ. Приложимата санкционна норма по отношение на същото е тази по чл. 414, ал. 3 от КТ. В конкретния случай описанието на деянието сочи именно на нарушение по чл. 62, ал. 1 от КТ и административнонаказващият орган правилно е приложил разпоредбата на чл. 414, ал. 3 от КТ. Касае се за специална норма, предвиждаща санкция за изпълнение на задължението за сключване на трудов договор в писмена форма. При наличие на безспорни данни за това, съдът намира, че наказателното постановление е правилно.

По отношение размера на санкцията, изменена от районен съд, касационен състав при Административен съд споделя изложените мотиви, до степен на уважаване на вътрешното убеждение на районния съдия.

Предвид изложеното, за настоящия съдебен състав се налага извода, че касационната жалба е неоснователна и липсва правна възможност същата да бъде уважена, дори в частта за намаляване на санкцията, определена от районен съд.

При извършена служебна проверка на обжалвания съдебен акт съгл. чл. 218, ал. 2 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съставът на съда като касационна инстанция намира, че решението на въззивния съд е постановено при правилно приложение на материалния закон. Не са налице и наведените касационни основания, представляващи основания за неговата отмяна, поради което като законосъобразно и обосновано решението следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, настоящият състав на Административен съд Перник

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 562/11.VII.2011г., постановено по НАХД № 700 по описа на ПРС за 2011 година.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: